

§ 258.

De af Rævningsretten afgivne Svar og Indstillinger indtegnes af Retskriveren i Retsprotokolten. Denne oplæses, efterat Alt er indført, og stabsfæstes af Rævningsretten's Formand.

§ 259.

Lider Rævningsretten's Erklæring af Uklarhed, Selvmødsigelse eller Ufuldstændighed, eller indeholder den noget Lovstridigt, kan Førstedommeren, opfordre dem til ny Overveelse, eller til nærmere at forklare de Punkter, ved hvilke han har Noget at erindre. Rævningsretten trækker sig da tilbage og forhandle paany. Den derefter afgivne Erklæring er endelig.

§ 260.

Efterat Rævningsretten's Erklæring er modtaget, kan Anklagede selv eller ved sit Forsvar begjære Sagen paany prøvet ved en anden Rævningsret, paa Grund af:

1) at Anklagedes Forsvarsret ikke er bleven opretholdt under Forhandlingen; 2) at Førstedommeren har ladet Vidnesbyrd benytte, som ikke burde tilstedes, eller har negtet at tilstede gyldigt Vidnesbyrd; 3) at Dommeren i sin Veiledning til Rævningsretten har gjort sig skyldig i Partifærd eller vist sig i høi Grad skjedsløs; 4) at Rævningsretten's Erklæring lider af væsentlige Mangler eller strider imod de fremkomne Beviser eller Dommerens Anvisning, navnlig hvad Lovspørgsmaalene angaaer; 5) at een eller flere Rævninger have samtalt med Uvedkommende eller paa anden Maade overtraadt deres Pligter; 6) naar det paa anden Maade oplyses, at Anklagedes Ret ikke er skeet Fyldest i væsentlige Punkter.

§ 261.

Dommerne beslutte over Indstilling, der er gjort i Henhold til § 260. Beslutte de, at der skal foretages ny Prøve, bliver Sagen at behandle forfra. De bestemme, hvorvidt Anklagede skal være fængslet eller løsgives med eller uden Sikkerhed, indtil Sagen paany kan foretages.

§ 262.

Den offentlige Anklager kan indstille, at en ny Prøve foretages, dersom Anklagede ved ulovlige Midler har forhindret, at et Vidne er

Lovforslag.

bleven afhørt eller at andre Beviser ere fremkomne, eller ved Bestikkelse eller paa anden ulovlig Maade har søgt at indvirke paa Rævningsretten.

Dommerne tage Beslutning angaaende denne Indstilling, efter Reglerne i § 261.

§ 263.

Dommerne kunne, uden Indstilling fra Anklagedes Side, beslutte, at en ny Prøve skal finde Sted, dersom de antage, at Rævningsretten uden god Grund have erklæret Anklagede "skyldig".

§ 264.

Henvises en Sag til Behandling af ny Rævningsret, kan Ingen af de første Rævninger være Medlem af den nye Ret, ei heller kan Førstedommeren atter føre Forsædet i Retten eller Meddommerne atter benyttes.

§ 265.

Paakjendelsen af en Indsigelse, der fremsettes forinden Dommens endelige Afgjættelse, kan ikke gjøres til Gjenstand for særlig Prøve ved høiere Ret, men finder sin Afgjættelse ved Indankning af Sagen i dens Helhed.

§ 266.

Forinden Dom, i Henhold til Rævningsretten's Erklæring, affiges, kan den offentlige Anklager erklære sig over Lovens Anvendelse paa det givne Tilfælde; den private Klager kan erklære sig over Erstatningsspørgsmaalet, og Anklagede eller hans Forsvarer over begge Dele.

§ 267.

Dommen indeholder en Angivelse af de Grunde, hvorpaa Domsafslutningen er bygget. Dette kan i enhver Sag efter Dommerens eget Valg ske enten ved skriftlig Meddelelse af Grundene eller ved offentlig og mundtlig Afgjættelse af Dommen med dens Grunde.

§ 268.

Balges det første af de i § 267 nævnte Alternativer, kunne Dommerne udsætte Domsafgjættelsen. I dette Tilfælde affiges og oplæses Dommen i et offentligt Møde i Landsoverretten senest 8 Dage, efterat Rævningsretten for den Landsoverrettskreds, i hvilken Sagen har været prøvet, er sluttet.